

Πνευματικοί ναβαδμοί

ΕΝΤΥΠΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΚΑΤΑΓΡΑΦΗΣ ΚΑΙ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

• Έτος 2^ο • Αρ. Φύλλου 42 • Παρασκευή 13 Μαρτίου 2026

**Γ' Στάση των Χαιρετισμών (Οίκοι Ν – Σ)
(κείμενο & μετάφραση – ανάλυση)**

Νέαν ἔδειξε κτίσιν, ἐμφανίσας ὁ Κτίστης, ἡμῖν τοῖς ὑπ, αὐτοῦ γενομένοις· ἐξ ἀσπόρου βλαστήσας γαστρός, καὶ φυλάξας ταύτην, ὡσπερ ἦν ἄφθορον, ἵνα τὸ θαῦμα βλέποντες, ὑμνήσωμεν αὐτὴν βοῶντες· Ὁ Χριστὸς ἀνάπλασε τὸν κόσμον, μας ἔδειξε καινούργια κτίση, ὁ Ἴδιος βλάστησε ἀπὸ κοιλιά χωρίς σπόρο καὶ διαφύλαξε αὐτὴν ἀφθορη καὶ μετὰ τὴν γέννησή Του. Καὶ βλέπουμε εμεῖς αὐτὸ τὸ θαῦμα, υμνοῦμε τὴν μητέρα Του φωνάζοντάς της:

► **Χαῖρε, τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας· χαῖρε, τὸ στέφος τῆς ἐγκρατείας.** Χαῖρε παναγία που εἶσαι τὸ ἄνθος που δὲν το ἀγγίξε ἡ φθορά. Χαῖρε που εἶσαι ἐκεῖνη που βραβεύθηκες γιὰ τὴν αγνότητα καὶ τὴν ἐγκράτεια.

► **Χαῖρε, ἀναστάσεως τύπον ἐκλάμπουσα· χαῖρε, τῶν Ἀγγέλων τὸν βίον ἐμφαίνουσα.** Χαῖρε που εἶσαι ἡ λαμπρὴ προεικόνιση τῆς Θεῆς Ἀναστάσεως, διότι ὅπως βγήκε ἀπὸ σένα στὸν κόσμον ὁ Λυτρωτὴς χωρίς νὰ πάθει τίποτε ἡ παρθενία σου, ἔτσι βγήκε καὶ ἀπὸ τὸν τάφο φύλαξες τὰ σήμαντρα σώα. Χαῖρε ἀκόμη διότι φανερώνεις στὴ ζωὴ σου τὴ ζωὴ τῶν ἀύλων Ἀγγέλων.

► Χαίρε, δένδρον ἀγλαόκαρπον, ἐξ οὗ τρέφονται πιστοί· χαίρε, ξύλον εὐσκιόφυλλον, ὑφ' οὗ σκέπονται πολλοί. Χαίρε που εἶσαι δέντρο με καρπὸν τὸν Χριστὸν ἀπὸ τοῦ ὁποῖου τρέφονται οἱ πιστοὶ μεταλαμβάνοντας τὴν γλυκύτητά του. Καὶ δέντρο ἀκόμα με πλατὺ φύλλωμα παντοδύναμης προστασίας που δίνει ἴσκιον καὶ σκεπάζει πολλούς.

► Χαίρε, κυφοροῦσα ὁδηγὸν πλανωμένοις· χαίρε, ἀπογεννώσα λυτρωτὴν αἰχμαλώτοις. Χαίρε που κυφόρησες καὶ γέννησες τὸν Ἰησοῦ που μας οδηγεῖ ἀπὸ τὴν πλάνην στὴν ἀλήθεια καὶ μας ἐλευθερώνει ἀπὸ τὰ πάθη που μας εἶχαν αἰχμαλωτίσει.

► Χαίρε, Κριτοῦ δικαίου δυσώπησις· χαίρε, πολλῶν πταιόντων συγχώρησις. Εἶσαι ἐκεῖνη που κάνεις τὸν δίκαιον Κριτὴν, τὸν Υἱὸν σου, νὰ μας συγχωρεῖ καὶ νὰ ξεχνᾷ τὶς ἀμαρτίες μας.

► Χαίρε, στολὴ τῶν γυμνῶν παρρησίας· χαίρε, στοργὴ πάντα πόθον νικῶσα. Εἴμαστε γυμνοὶ ἀπὸ κάθε δικαιολογία ἀπέναντι τοῦ θεοῦ Υἱοῦ σου. Ἀλλὰ οἱ μεσιτεῖες σου μας ντύνουν με τὸ δικαίωμα νὰ Του μιλάμε, δικαίωμα που δὲν το ἀξίζουμε καὶ το ἀποκτάμε χάρις σ' Ἐσένα. Εἶσαι ἀκόμα ἡ στοργικὴ ἐκεῖνη ἀγάπη, που κανένα ἄλλο αἶσθημα δὲν μπορεῖ νὰ τὴν ξεπεράσει.

► Χαίρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ζένον τόκον ἰδόντες, ξενωθῶμεν τοῦ κόσμου, τὸν νοῦν εἰς οὐρανὸν μεταθέντες· διὰ τοῦτο γὰρ ὁ ὑψηλὸς Θεός, ἐπὶ γῆς ἐφάνη ταπεινὸς ἄνθρωπος· βουλόμενος ἐλκύσαι πρὸς τὸ ὕψος, τοὺς αὐτῷ βοῶντας· Ἀλληλούϊα. Ἀφοῦ εἶδαμε τόσο παράξενη γέννηση, ἀς ἀποξενωθούμε ἀπὸ τὸν κόσμον μεταθέτοντας τὸ νοῦν μας στὸν οὐρανόν. Γι' αὐτὸ καὶ ὁ ἀπρόσιτος θεὸς ἐγένετο ἄνθρωπος θέλοντας νὰ μας τραβήξει στὰ ὕψη, ἐνῶ θὰ του φωνάζαμε ὅλοι· Ἀλληλούϊα.

Ολως ἦν ἐν τοῖς κάτω, καὶ τῶν ἄνω οὐδόλως ἄπῃν, ὁ ἀπερίγραπτος Λόγος· συγκατάβασις γὰρ θεϊκὴ, οὐ μετὰβασις τοπικὴ γέγονε, καὶ τόκος ἐκ Παρθένου θεολήπτου, ἀκουούσης ταῦτα· Ὁ Υἱὸς καὶ λόγος τοῦ Θεοῦ ἦταν ολόκληρος πάνω στη γῆ καὶ συγχρόνως δὲν ἀπουσίαζε ἀπὸ τὸν οὐρανόν. Διότι ἐπρόκειτο γιὰ συγκατάβαση θεϊκὴ καὶ ὄχι γιὰ τοπικὸν περιορισμὸν τῆς θεότητος. Κι ἡ παρθένος Μαρία δέχθηκε μέσα τῆς τὸν θεὸν καὶ Τὸν γέννησε, ἀκούοντας ἀπὸ ἐμᾶς τὰ ἐξῆς:

► Χαῖρε, Θεοῦ ἀχωρήτου χώρα· χαῖρε, σεπτοῦ μυστηρίου θύρα. Χαίρε Μαρία γιατί είσαι ο τόπος που χώρεσε τον αχώρητο Θεό. Είσαι η θύρα από την οποία οι λογισμοί μας περνούν για να εισέλθουν στο σεπτό μυστήριο της Θείας σαρκώσεως.

► Χαῖρε, τῶν ἀπίστων ἀμφίβολον ἄκουσμα· χαῖρε, τῶν πιστῶν ἀναμφίβολον καύχημα. Οι άπιστοι σε ακούνε και πέφτουν σε αμφιβολίες αλλά για μας είσαι το καύχημα και η βεβαιότητά μας.

► Χαῖρε, ὄχημα πανάγιον τοῦ ἐπὶ τῶν Χερουβείμ· χαῖρε, οἶκημα πανάριστον τοῦ ἐπὶ τῶν Σεραφεείμ. Χαίρε γιατί είσαι ο θρόνος και το πύρινο άρμα όπου στέκεται Εκείνος ο οποίος στέκεται πάνω στα Χερουβείμ και τα Σεραφεείμ.

► Χαῖρε, ἡ τάναντία εἰς ταυτὸ ἀγαγοῦσα· χαῖρε, ἡ παρθενίαν καὶ λοχείαν ζευγνῦσα. Χαίρε γιατί ένωσες δυο αντίθετα πράγματα: Έκαμες ζευγάρι άξεχώριστο, την παρθενία και την μητρότητα.

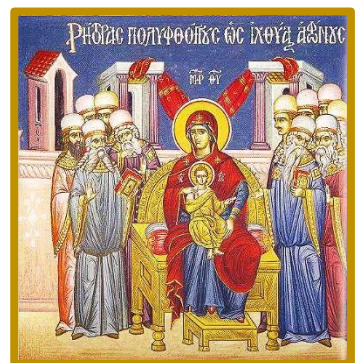
► Χαῖρε, δι, ἧς ἐλύθη παράβασις· χαῖρε, δι' ἧς ἠνοίχθη παράδεισος. Χαίρε διότι με σένα λύθηκε η ενοχή της Εύας και ανοίχτηκαν πάλι οι πόρτες του Παραδείσου.

► Χαῖρε, ἡ κλεῖς τῆς Χριστοῦ βασιλείας, χαῖρε, ἐλπίς ἀγαθῶν αἰωνίων. Χαίρε γιατί είσαι το κλειδί που ανοίγει για μας τη βασιλεία του Χριστοῦ. Είσαι η ελπίδα των αιωνίων αγαθών.

► Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Πᾶσα φύσις Ἀγγέλων, κατεπλάγη τὸ μέγα, τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως ἔργον· τὸν ἀπρόσιτον γὰρ ὡς Θεόν, ἐθεώρει πᾶσι προσιτὸν ἄνθρωπον, ἡμῖν μὲν συνδιάγοντα, ἀκούοντα δὲ παρὰ πάντων οὕτως· Ἀλληλούϊα. Όλες οι τάξεις των αγγέλων έπεσαν σε μεγάλη έκπληξη μπροστά στο μεγάλο έργο της Θείας ενανθρωπήσεως. Διότι έβλεπαν τον θεό που είναι απρόσιτος να γίνεται άνθρωπος και έτσι να είναι προσιτός σε όλους και να μας συναναστρέφεται, ενώ απ' όλους να ακούει· Αλληλούϊα.

Ρήτορας πολυφθόγγους, ὡς ἰχθύας ἀφώνους, ὀρῶμεν ἐπὶ σοὶ Θεοτόκε· ἀποροῦσι γὰρ λέγειν, τὸ πῶς καὶ Παρθένος μένεις, καὶ τεκεῖν ἴσχυσας· ἡμεῖς δὲ τὸ μυστήριον θαυμάζοντες, πιστῶς βοῶμεν· Ρήτορες που έχουν χειμαρρώδη γλώσσα, τους βλέπουμε μπροστά σου πιο άφωνους και από

φάρια. Διότι τα χάνουν και δεν ξέρουν πώς να εξηγήσουν το ότι και γέννησες και μένεις παρθένος. Κι εμείς θαυμάζοντας το μυστήριο φωνάζουμε με πίστη:

► **Χαίρε, σοφίας Θεοῦ δοχεῖον· χαίρε, προνοίας αὐτοῦ ταμεῖον.** Χαίρε γιατί είσαι εκείνη πάνω στην οποία λάμπει ὅλη ἡ σοφία του Θεοῦ. Εκείνη στην οποία ἠθσαυρίσθησαν ὅλα τα θαύματα της θείας προνοίας.

► **Χαίρε, φιλοσόφους ἀσόφους δεικνύουσα· χαίρε, τεχνολόγους ἀλόγους ἐλέγχουσα.** Τους ἀπίστους φιλοσόφους τους ἀποδεικνύεις ἀσοφους και τους τεχνίτες του λόγου, που ἐπίσης δεν πιστεύουν, τους φανερώνεις ἀμυαλους.

► **Χαίρε, ὅτι ἐμωράνθησαν οἱ δεινοὶ συζητηταί· χαίρε, ὅτι ἐμαράνθησαν οἱ τῶν μύθων ποιηταί.** Χαίρε που μπροστά σου φαίνονται μωροὶ οἱ ικανότατοι συζητητές της φιλοσοφίας. Και μπροστά στην ἀλήθειά σου μαράθηκαν και ξεχάστηκαν οἱ μυθογράφοι ποιητές της αρχαιότητας.

► **Χαίρε, τῶν Ἀθηναίων τὰς πλοκάς διασπῶσα· χαίρε, τῶν ἀλιέων τὰς σαγήνας πληροῦσα.** Οἱ ἀρχαῖοι Ἀθηναῖοι που εἶχαν μεγάλη ἐπίδοση στο να υφαίνουν δίχτυα του λόγου, ὅπου πιάνονταν οἱ ἄνθρωποι, τα εἶδανε ἀπό σένα να σχίζονται και να σπάζουν. Διότι συ εἶσαι ἡ μητέρα της μόνης Ἀληθείας, δηλαδή του Χριστοῦ. Και ἀντιθέτως, συ εἶσαι που γεμίζεις με ψυχές νεοφώτιστων τα δίχτυα των Ἀποστόλων.

► **Χαίρε, βυθοῦ ἀγνοίας ἐξέλκουσα· χαίρε, πολλοὺς ἐν γνώσει φωτίζουσα.** Χαίρε γιατί τραβάς και ἀνασύρεις ἀπό τον βυθὸ της ἀγνοίας τις ψυχές και φωτίζεις ἀκόμα πολλοὺς στην ἀληθινή σοφία και γνώση.

► **Χαίρε, ὀλκὰς τῶν θελόντων σωθῆναι· χαίρε, λιμὴν τῶν τοῦ βίου πλωτήρων.** Χαίρε που εἶσαι το πλοῖο ὅπου ἀνεβαίνουν ὅσοι θέλουν να σωθοῦν. Εἶσαι το λιμάνι ὅπου καταφεύγουν ὅσοι θαλασσομαχοῦν στο πέλαγος των βιοτικῶν φροντίδων.

► **Χαίρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.**

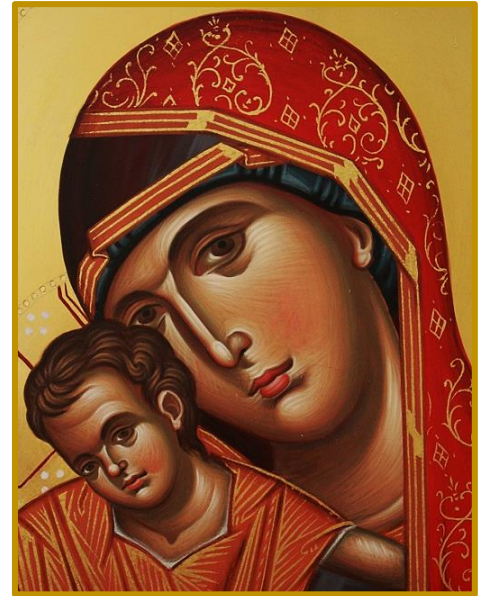
Κῶσαι θέλων τὸν κόσμον, ὁ τῶν ὄλων κοσμήτωρ, πρὸς τοῦτον αὐτεπάγγελτος ἦλθε· καὶ ποιμὴν ὑπάρχων ὡς Θεός, δι, ἡμᾶς ἐφάνη καθ, ἡμᾶς ἄνθρωπος· ὁμοίω γὰρ τὸ ὅμοιον καλέσας, ὡς Θεὸς ἀκούει· Ἀλληλούια. Θέλοντας να σώσει τον κόσμο Εκείνος, που ἐφτιαξε κι ἐστόλισε ὅλα αὐτὰ που βλέπουμε στον κόσμο, ἦλθε μέσα στον κόσμο με τη θέλησή Του. Και ἐνῶ ἦταν ο ποιμένας μας και ο Θεός μας, παρουσιάστηκε για χάρη μας ἀνάμεσά μας ὡς ἄνθρωπος, για να καλέσει ὁμοῖος τον ὁμοῖο, ἀκούοντας ὡς Θεός· Ἀλληλούια.

ΣΤΑ ΒΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΑΚΑΘΙΣΤΟΥ ΥΜΝΟΥ

ΘΕΟΛΟΓΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ Γ' ΣΤΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ

Η Γ' Στάση των Χαιρετισμών της Υπεραγίας Θεοτόκου μάς οδηγεί ακόμη βαθύτερα στο μυστήριο της Ενανθρωπήσεως του Λόγου του Θεού και στην πνευματική σημασία που έχει η Παναγία για τη σωτηρία του κόσμου. Εάν στις προηγούμενες στάσεις προβάλλεται κυρίως το γεγονός της θείας γεννήσεως και το θαύμα της παρθενίας, στη στάση αυτή η Εκκλησία στρέφει το βλέμμα της στα αποτελέσματα της Ενανθρωπήσεως για ολόκληρη την ανθρωπότητα.

Οι Χαιρετισμοί από το Νέως το Σ παρουσιάζουν την Παναγία ως εκείνη μέσω της οποίας πραγματοποιείται η ανακαίνιση του ανθρώπου και της κτίσεως. Ο Υιός και Λόγος του Θεού προσλαμβάνει την ανθρώπινη φύση από την Παρθένο και έτσι θεραπεύει την ανθρώπινη ύπαρξη που είχε τραυματιστεί από την αμαρτία. Η Θεοτόκος γίνεται το όργανο μέσω του οποίου ο Θεός εισέρχεται στην ιστορία, ώστε να αποκαταστήσει τον άνθρωπο και να τον οδηγήσει πάλι στη ζωή της θείας κοινωνίας.

Γι' αυτό και η υμνολογία της Εκκλησίας αποδίδει στην Παναγία χαρακτηρισμούς γεμάτους θεολογικό βάθος. Η Θεοτόκος υμνείται ως «νεουργός κτίσεως», δηλαδή ως εκείνη που γίνεται η αρχή μιας νέας δημιουργίας. Όπως ο Θεός δημιούργησε τον κόσμο στην αρχή της ιστορίας, έτσι τώρα, μέσα από την Παρθένο, εγκαινιάζει μια νέα πνευματική δημιουργία, όπου ο άνθρωπος καλείται να ζήσει σε κοινωνία με τον Θεό.

Παράλληλα, η Παναγία παρουσιάζεται ως φως για τους ανθρώπους που ζουν στο σκοτάδι της άγνοιας και της αμαρτίας. Με τη γέννηση του Χριστού μέσα από αυτήν λάμπει στον κόσμο το φως της αλήθειας. Ο Χριστός είναι «τὸ φῶς

τοῦ κόσμου» και η Θεοτόκος γίνεται εκείνη που φέρνει το φως αυτό στην ανθρώπινη ιστορία.

Γτη στάση αυτή υπογραμμίζεται επίσης η υπέρβαση της ανθρώπινης λογικής μπροστά στο μυστήριο της Θεοτόκου. Οι ύμνοι μιλούν για πράγματα που φαίνονται παράδοξα: ο Θεός γίνεται άνθρωπος, ο αχώρητος χωρεί σε ανθρώπινη μήτρα, ο άναρχος Λόγος λαμβάνει αρχή μέσα στον χρόνο. Όλα αυτά δεν εξηγούνται με τη λογική, αλλά βιώνονται μέσα στο μυστήριο της πίστεως.

Ηυμνολογία, ακόμη, παρουσιάζει την Παναγία ως λιμάνι σωτηρίας και προστασίας για τους πιστούς. Όπως το πλοίο βρίσκει ασφάλεια μέσα στο λιμάνι, έτσι και ο άνθρωπος βρίσκει καταφύγιο και ελπίδα στη μητρική σκέπη της Θεοτόκου. Για τον λόγο αυτό οι πιστοί όλων των εποχών στρέφονται προς την Παναγία με εμπιστοσύνη και αγάπη, ζητώντας τη μεσιτεία και την προστασία της.

Τελικά, η Γ' Στάση των Χαιρετισμών αναδεικνύει ότι η Θεοτόκος βρίσκεται στο κέντρο του μυστηρίου της σωτηρίας. Μέσα από τη δική της ελεύθερη συγκατάθεση ο Θεός γίνεται άνθρωπος, και έτσι ανοίγει για τον άνθρωπο ο δρόμος της αναγεννήσεως και της θεώσεως. Η Παναγία γίνεται η μητέρα της νέας ζωής, η μητέρα της Εκκλησίας και η ελπίδα του κόσμου.

Γι' αυτό και η Εκκλησία συνεχίζει να την υμνεί με ευγνωμοσύνη και αγάπη, επαναλαμβάνοντας τον αρχαγγελικό χαιρετισμό και αναγνωρίζοντας στο πρόσωπό της την πύλη από την οποία εισήλθε στον κόσμο η σωτηρία. Οι Χαιρετισμοί της Γ' Στάσεως μάς καλούν να πλησιάσουμε με πίστη το μυστήριο αυτό και να δούμε στην Παναγία το ζωντανό παράδειγμα της υπακοής, της ταπεινώσεως και της πλήρους εμπιστοσύνης στο θέλημα του Θεού.

